

[Udenrigsministeren.]

august; den rådgivende forsamling holdt møder fra den 10. august til den 8. september.

Ministerudvalget, hvori udenrigsministeren for hvert af de i rådet repræsenterede lande har sæde, vedtog i sit første møde at indbyde Grækenland, Tyrkiet og Island til at blive medlemmer af rådet. Forslaget om at indbyde Island blev fremsat af mig efter aftale med den norske og den svenske udenrigsminister. Tyrkiet og Grækenland tiltrådte statuten straks den 9. august, og deres udenrigsministre indtrådte i udvalget, medens den islandske regering svarede, at den overfor altinget ville anbefale, at Island tiltrådte.

Som det vil være kendt fra referater i pressen, herskede der til at begynde med en vis uoverensstemmelse mellem forsamlingen og ministerudvalget om optagelsen af enkelte emner på forsamlingens dagsorden, som ministerudvalget i henhold til statuten skal godkende.

Det var især det af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft omtalte spørgsmål om menneskerettighedernes sikring og udvikelse, som forsamlingen ønskede at drøfte. Dette spørgsmål havde ministerudvalget først besluttet at lade udgå. Jeg anbefalede allerede under den første drøftelse i udvalget, at dette punkt blev optaget på dagsordenen, og fik støtte af den britiske og enkelte andre udenrigsministre. Under drøftelsen gjorde jeg gældende, at det ikke var tilstrækkeligt at tale om sikring og udvikling af menneskerettighederne, men at man også burde søge at nå frem til en definition. Jeg henviste til den betydelige interesse, der i Danmark er for dette spørgsmål, og til, at mulighederne for at opnå et resultat er større, når det drejer sig om Vesteuropa alene, end når det gælder at nå til enighed om regler, der skal gælde i alle verdens lande, hvilket tilstræbes i De Forenede Nationer.

På møderne i Strasbourg omtalte jeg i denne sammenhæng Europabevægelsens forslag om at oprette en særlig europæisk domstol for menneskerettigheder og anførte, at det efter min mening måtte være en forudsætning for at kunne virkeliggøre et sådant forslag, at der var enighed om, hvilke regler domstolen skulle anvende, og at definitionen af menneskerettighederne var et vigtigt led heri.

Da spørgsmålet igen kom op, virkede jeg sammen med den britiske udenrigsminister påny for, at forsamlingen skulle have ret til at drøfte dette punkt, hvilket ministerudvalget tilsidst gik med til.

Et andet punkt, der skulle afgøres i ministerudvalget, var spørgsmålet om ministrenes adgang til at tage del i forsamlingens drøftelser. Nogle af udenrigsministrene gjorde sig til talsmænd for den opfattelse, at ministrene skulle have fri adgang til at deltage i forsamlingens forhandlinger, medens andre var stærkt imod denne tanke. Debatten i ministerudvalget resulterede i en formulering, der giver en minister mulighed for at tage ordet i forsamlingen, hvis de øvrige udenrigsministre samtykker heri, men ellers ikke.

Som det vil være det høje ting bekendt, var Danmark i den rådgivende forsamling repræsenteret af de ærede medlemmer hr. Frode Jakobsen, hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Thorkil Kristensen samt landsretssagfører Hermod Lannung; stedfortrædere var landstingsmand Ernst Christiansen og de ærede medlemmer af dette ting, hr. Kristen Amby, hr. Per Federspiel og fru Kirsten Gloerfelt-Tarp.

Forsamlingens drøftelser mandede ud i en række indstillinger til ministerudvalget, af hvilke jeg særlig vil nævne et på skandinavisk initiativ vedtaget forslag om, at forsamlingen skal have medbestemmelsesret med hensyn til spørgsmål om optagelse af nye medlemmer i Det europæiske Råd, herunder associerede medlemmer, og et forslag om, at forsamlingens dagsorden ikke længere kræver ministerudvalgets godkendelse. Endvidere har forsamlingen bl. a. indstillet, at der fremtidig ikke udpeges stedfortrædere, men at antallet af repræsentanter til gengæld fordobles.

Som nævnt af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har forsamlingen for ministerudvalget forelagt retningslinier til en konvention, hvori menneskerettighederne tilsikres alle, der er bosat i medlemsstaterne, og med henblik på at sikre, at konventionens bestemmelser bliver efterkommet, har forsamlingen foreslået, at der oprettes en europæisk domstol og en europæisk kommission til beskyttelse af menneskerettighederne.

Det ærede medlem bad mig vie disse spørgsmål en særlig interesse. Det er mig en glæde at kunne love dette. Som jeg sagde før, virkede jeg i ministerudvalget selv for, at spørgsmålene blev optaget på forsamlingens dagsorden. Når ministerudvalget ved sit kommende møde i begyndelsen af november skal behandle forsamlingens indstillinger, vil jeg fortsat omfatte spørgsmålene om menneskerettighederne med særlig interesse.

Jeg kan iøvrigt fremhæve et par enkeltheder i de foreliggende planer: